

РЕШЕНИЕ

№ 465

гр. София, 23.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6166** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 АПК вр. с чл.211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Е. С. Е. ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица] срещу ЗАПОВЕД №4332з-332 от 10.05.2019г. на Началник 03 група „КРЦГ и ОМ“, 02 сектор „К.“ при отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на Е. е наложено наказание „порицание“ за срок от 6-месеца.

По изложените в жалбата съображения за процесуална и материална незаконосъобразност –се моли заповедта да бъде отменена. Конкретно се визира, че жалбоподателят не е дал обяснения пред дисциплинарно-наказващият орган, а е депозирал такива пред дисциплинарно разгледващият орган. Подчертава се, че дори да се приеме, че има надлежни обяснения същите формално са били приети, доколкото даването им е часове преди издаването на оспорената заповед. По същество се оспорва също извършеното деяние. Сочи се за бесспорно, което е установено и от ответника, че не Е., а друг негов колега е извършил описаните действия. Спрял е за проверка три автомобила по време на дежурството и не е докладвал за тях, както и не ги е отразил писмено. Подчертава се, че за действията на полицаи К. не следва да отговарят и другите двама полицаи от патрула, доколкото отговорността е лична. С оглед всичко изложено се моли да се уважи жалбата и да се отмени заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и заедно с адвокат А. поддържат жалбата. Претендират разноски по списък.

Ответната страна в съдебно заседание чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Представа писмени бележки, където подчертава, че нарушената норма на

чл.53,ал.1 т.1 и т.2 от Инструкция №8121з-749 от 20.10.2014г. за реда и организацията на дейностите по контрол на пътното движение вменява задължение не на отделния полицаи, а на наряда като цяло. С оглед изложеното моли да се отхвърли жалбата. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е депозирана на 23.05.2019г. по отношение на акт връчен на 10.05.2019г., поради което се прави извода, че е в срок вкл. е адресирана от лице с правен интерес и е допустима и на това основание.

По същество СЪДЪТ НАМИРА жалбата за основателна с оглед следните съобщения: Страните не спорят, че на 11.02.2019г. младши инспектор Е. Е. като младши автоконтрольор в 03 група „КРЦГЧ и ОМ“ е назначен в наряд на пост за регулиране и подпомагане на движението №071/кръстовището образувано от бул.В. Л. и ул.Ген.Й. Г./ за времето от 13,30 до 21,30ч. ведно с младши инспектор Н. С. К. и младши инспектор М. Б. Н. като в интервала от 17.00 до 18.00 часа спират и проверяват 3 броя л.а., за чиито проверки не е докладвано в Оперативната дежурна част /ОДЧ/, както и не са направени необходимите справки за водач и МПС и не са отразени в РСОД-което е нарушение на чл.53, ал.1 т.1 и т.2 и чл.62, ал.1, т.1 от Инструкция №8121з-749 от 20.10.2014г. за реда и организация на дейностите по контрол на пътното движение.

В подкрепа на изложеното са приложените по делото, част от преписката доказателства като: доклад №4332р-16708 от 07.05.2019г. по видеофайлове на л.12 изготвен от комисия с председател началник 01 група „СГКРОМ“, докладна записка на Е. рег.№4332р-11849 от 28.03.2019г., обяснения на Е. рег.№4332р-17398 от 10.05.2019г.

Видно от доклад №4332р-16708 от 07.05.2019г. /л.12/ се установява, че полицаи К. /а не Е./ е бил без фуражка и е спрял последователно три автомолиба: в 17:28ч. спира л.а. Мерцедес ВТ 4443ВВ, който отбива в подхода на бензиностанция Ш., проверява го и в 17,3 ч. го освобождава; в 17,48ч. отива при л.а. Порше СВ 1645 МН спрял в колона автомолиби и изчакващ червен сигнал, но преминал през бус лентата и преустроил се на първо място, като след разговор с водачката го освобождава; в 17,54ч. спира л.а. М. СА 0001 КХ и след проверка на документите също го освобождава.

В доклада е посочено, че освен обяснения от наряда, са снети показания от водачите на трите автомолиба. Изяснено е, че първият автомобил след като е спрял, водачът му М.М. е проверен относно необходимите документи и е освободен. Вторият автомобил е шофиран от Ст.Е., която обяснила на К., че се е преустроила на първо място, защото детето ѝ, което било отзад имало проблем, съответно полицаи К. посочил, че не я е санкционирал, защото не бил сигурен дали е използвала бус-лентата за посочената маневра. Касателно последния автомобил –водачът му И.Р. обяснява, че е бил спрял от полицейска кола, проверени са му документите и поради изрядност е бил освободен. С оглед изложеното –с доклада е констатирано, че служителите К., Е. и Н. на 11.02.2019г. спират, проверяват и освобождават посочените л.а без да ги обявяват в радиоефира, както и по време на проверките няма звук от микрофона на видеозаписите, поради което се прави извода, че тримата не са изпълнили задълженията си по раздел II т.6,3 от Заповед на министъра №8121з-1155 /2017г. и са нарушили чл.200, ал.1 т.11 от ЗМВР вр. с чл.197, ал.1 т.3 от ЗМВР, както и са

нарушили чл.62, ал.1 т.1 от Инструкция №8121з-749 от 20.10.2014г.. Съответно е предложена на дисциплинарния орган да наложи наказания. Със заповедта е прието, че не са съобразени нормите на чл.53, ал.1 т.1 и т.2 от Инструкцията, има нарушение на чл.197, ал.1 т.3 от ЗМВР, както и на чл.200, ал.1 т.11 от ЗМВР, поради което на Е. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

В обясненията си жалбоподателят Е. изнася данни, че е бил предупреден за нестандартните –импулсивни, прибързани и необмислени действия на полицаи К., преди да бъде назначен в наряд с него за първи път.

Следователно от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ приема следното:

На първо място заповедта е издадена от компетентен орган /началник група вкл. заемащ длъжността видно от удостоверение на л.55/ във връзка с чл.204 т.4 от ЗМВР, доколкото длъжността му е ръководна, видно от VIII.6 от Таблица към Класификатора на длъжностите в МВР, утвърден със заповед №8121з-140 от 24.01.2017г. на министъра на ВР.

Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа реквизитите по чл.210, ал.1 от ЗМВР, вкл. в производството са съобразени сроковете по чл.195 от ЗМВР, както и са изслушани обясненията на лицето преди налагането на наказанието. Съгласно чл.205, ал.2 от ЗМВР не следва да се поставя началото на производството с издаването на нарочна заповед.

Съдът не споделя довода на защитата, че има процесуално нарушение с оглед обяснения дадени пред ненадлежен орган. На 10.05.2019г. Е. е депозирал подробни обяснения на л.16. Същите са дадени в деня на издаване на заповедта, но са посочени в същата, поради което няма процесуално нарушение вкл.съществено такова. Целта на обясненията е до дисциплинарно-наказващия орган да достигне позиция на служител, което е обезпечено, друг е въпросът, че не са обсъдени в акта и не са възприети от ответника тези обяснения. Поканата за обясненията е на л.26 и същата е отправена на 09.05.2019г. от дисциплинарно-наказващия, а не от разглеждащия орган.

Съдът обаче констатира наличието на друго процесуално нарушение. Същото се изразява в посочената материално-правна норма. Визирано е в заповедта, че е нарушен чл.200, а.1 т.11 от ЗМВР, която има две хипотези –неизпълнение на служебните задължения и на второ място неизпълнение на заповед. В доклада не е посочено кое предложение се визира на чл.200, т.11, но словесно е посочено, че не са изпълнени служебните задължения по раздел II т.6,9 на заповед на министъра рег.№8121з-1155/2017г./л.70/, поради което има предвид, че неизпълнението е касателно именно заповед. В доклада не се сочи, че е нарушен чл.53, ал.1 т.1. и т.2 от инструкцията, а само е маркирано, че е нарушен чл.62 от Инструкцията. В заповедта вече може да се приеме, че нарушението е преформулирано т.е. нарушението на заповедта на министъра /както е по доклада/ "отпада" и се въвежда и чл.53, ал.1 т.1 и т.2 от Инструкцията, именно който разписва задължение за обявяване на проверките и регистрацията им от наряда. Следователно посоченото нарушение изразяващо се не в липса на конкретното предложение на т.11, а в подмяна на нарушената норма – е съществено, доколкото се отразява на правото на защита и е основание за отмяна на заповедта.

По същество СЪДЪТ приема, че жалбоподателят не е извършил вмененото му деяние. Не е спорно и за ответника, което и е отразено в доклада, че и трите спирания са направени от друг полицаи –Н. К.. Едно от тези спирания дори е извършено лично на пътното платно т.е. не чрез сигнализиране от патрулния автомобил. Така например

лицето Св.Е. е била „проверена“ докато се е преустроила първа на пътното платно и е била освободена, защото се е оправдала с детето си. За тези действия на К. не следва да е отговорен жалбоподателят Е.. В действителност чл.53, ал.1 т.1 и т.2 от Инструкция №8121з-749 от 20.10.2014г./обн.ДВ бр.90/31.10.2014г. вменява задължения на наряда като цяло, но няма как едновременно К., Е. и С. да са спрели и проверили трите автомобила. В един от случаите К. е бил извън автомолиба е и извършил проверка, отивайки до водача. В другите два случая К. с патрулния автомобил е сигнализирайл и е спрял проверяваните МПС-а като е извършил сам проверката. При върнати документи и нежелание на К. да докадва и отрази тези спираня и проверки –действията на останалите от наряда са ограничени. По преписката се установява, че Е. е направил забележка на К. да отрази проверките, но същият не може да извърши вместо него визираните действия или сам да ги извърши. С оглед изложеното и от субективна страна не се установява описаното деяние, поради което заповедта е материално-незаконосъобразна и на посоченото основание също следва да се отмени.

Заповедта не съответства и на целта на закона. Е. за първи път е в наряд с К. и вместо да обсъди възраженията му вкл. и данните за това, че за поведението на К. има предходни сигнали –ответникът е приел, че следва да наложи наказание и на Е.. Под изложеното прозира не цел да се накаже служителя за собственото му поведение, а чрез същото да се въздейства и на друго лице част от наряда, което е недопустимо.

Не се споделят възраженията на юрк.П., че след като нарушената норма вменява задължение за наряда и Е. като част от същия, дори без да е извършил процесните действия, следва да бъде наказан. Нормата макар и непрецизна следва да се тълкува с оглед принципите на дисциплинарната отговорност, която винаги е лична и е за лични, а не чужди действия. Само в хипотезата на неупражнен контрол е допустимо последното. Употребата на израза „наряд“, при визираните задължения допуска реализиране на отговорност по отношение на всеки член на наряда стига да е извършил лично той нарушенията, каквато се установи, че не е посочената хипотеза.

Следователно- на визираните две основания –процесуална и материална незаконосъобразност –заповедта следва да се отмени ведно с последиците- уважаване на разноски по списък на л.69 в размер на 810лв., които не са прекомерни.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на Е. С. Е. ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица]
ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №43323-332 от 10.05.2019г. на Началник 03 група „КРЦГ и ОМ“, 02 сектор „К.“ при отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на Е. е наложено наказание „порицание“ за срок от 6-месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Е. С. Е. ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 810лв..

Решението може да се обжалва с 14 дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: